

POSTANOWIENIE

Dnia 10 sierpnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Żyznowski (przewodniczący)

SSN Maria Grzelka (sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa M.K. i Z.K.

przeciwko K.T.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 sierpnia 2007 r.,

zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 1 lutego 2007 r., sygn. akt [...],

- 1. uchyła zaskarżone postanowienie w części dotyczącej odrzucenia skargi kasacyjnej (pkt 2),**
- 2. odrzuca zażalenie w pozostałej części (pkt 1).**

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 7 września 2006 r. powodowie wnieśli o zwolnienie w całości od opłaty od skargi. Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2007 r. Sąd Apelacyjny uwzględnił wniosek ponad kwotę 1.500 - zł, a w pozostałej części wniosek oddalił. Wezwał następnie powodów do uiszczenia opłaty w kwocie 1.500, - zł w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi. Przed upływem wymienionego terminu powodowie wnieśli o zwolnienie od opłaty w kwocie 1.500, - złotych. Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny oddalił wniosek oraz odrzucił skargę kasacyjną. Stwierdził, że w ponownym wniosku o zwolnienie od kosztów powodowie powołali się na te same okoliczności, co w swoim wniosku zawartym w skardze kasacyjnej, w związku z czym ponowny wniosek podlegał oddaleniu na podstawie art. 102 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych oraz, że wniesienie ponownego wniosku nie przerwało biegu terminu do opłacenia skargi kasacyjnej. Uznając, że skarga kasacyjna nie została opłacona Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. o jej odrzuceniu.

W zażaleniu powodowie zaskarżyli rozstrzygnięcie o oddaleniu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych oraz orzeczenie o odrzuceniu skargi kasacyjnej. Zarzucili naruszenie art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przez przyjęcie, że nie wystąpiły okoliczności uzasadniające zwolnienie, oraz naruszenie art. 107 ust. 1 i 2 w/w ustawy w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez przyjęcie, że skarga kasacyjna nie została opłacona. Wskazali m.in., że złożenie przez nich wniosku o zwolnienie od opłaty w kwocie 1.500, - zł przerwało bieg terminu do uiszczenia w/w kwoty oraz, że po odmowie zwolnienia od tej kwoty powodowie powinni zostać wezwani do jej uiszczenia w określonym terminie; dopiero bezskuteczny upływ wyznaczonego terminu uprawniałby Sąd do odrzucenia skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W części dotyczącej zaskarżenia postanowienia o oddaleniu wniosku o zwolnienie od opłaty sądowej zażalenie podlegało odrzuceniu, jako

niedopuszczalne (art. 373 w zw. z art. 397 § 2, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.). Odmowa zwolnienia od kosztów sądowych nie może być przedmiotem zażalenia, gdy pochodzi od sądu drugiej instancji (art. 394 § 1 pkt 2, art. 394¹ § 1 k.p.c.). Brak było również podstaw do rozpoznania w tej części zaskarżonego orzeczenia na podstawie art. 380 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w związku z rozpoznaniem przez Sąd Najwyższy zażalenia w części dotyczącej odrzucenia skargi kasacyjnej; skarżący o to nie wnieśli, ani nie powołali się na art. 380 k.p.c., a było to niezbędne w świetle brzmienia w/w art. 380 k.p.c. (por. postanowienia SN z dnia 3 marca 2005 r. II CZ 197/04 nie publ., z dnia 23 września 2004 r. III CZ 71/04 – nie publ. oraz uzasadnienie postanowienia SN z dnia 4 października 2006 r. I CZ 81/06 – OSNC 2007, nr 2, poz. 36).

Zasadne było natomiast zażalenie odnośnie do odrzucenia skargi kasacyjnej.

Sąd Apelacyjny trafnie powołał się na art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz.U. Nr 167, poz. 1398), ale uszło jego uwagi, że wymieniony przepis (omyłkowo, jak należy przyjąć – oznaczony w zaskarżonym orzeczeniu liczbą „102”) przewiduje odrzucenie wniosku, nie zaś oddalenie. Gdyby ponowny wniosek powodów został odrzucony uprawnione byłoby stanowisko Sądu Apelacyjnego, że bieg terminu wyznaczonego do uiszczenia opłaty w kwocie 1.500, - złotych nie zostałby przerwany; tego rodzaju skutek prawny nie jest bowiem związany z wnioskiem niedopuszczalnym. Skoro jednak ponowny wniosek powodów został oddalony, to wraz z doręczeniem zaskarżonego postanowienia powinien był Sąd Apelacyjny wezwać powodów ponownie do uiszczenia kwoty 1.500, - złotych w terminie tygodniowym i dopiero gdyby ten ponowny termin nie został zachowany zaistniałaby podstawa do odrzucenia skargi kasacyjnej (patrz uchwała SN z dnia 28 listopada 2006 r. III CZP 98/06 – OSNC 2007, nr 9, poz. 131).

Wobec tego, że skarżący nie zostali wezwani ponownie do uiszczenia kwoty 1.500, - zł w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej zaskarżone postanowienie w pkt 2 było przedwczesne i podlegało uchyleniu (art. 386 w zw. z art. 394¹ i 398²¹ k.p.c.). Wymaga podkreślenia, że – mając na względzie art. 384 k.p.c. – Sąd Najwyższy nie był władny przyjąć,

iż w rozpoznawanej sprawie znajdował zastosowanie art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ze skutkiem w postaci przyjęcia, iż ponowny wniosek powodów o zwolnienie od kosztów został w rzeczy samej odrzucony.